

X. Stretnutie „Priateľov bl. Márie Celesty Crostarosa“ 16. 6. 2018 Kežmarok

Ježišovo Srdce – brána lásky.¹

Modlitba: *Ježišu, prosíme ťa o silu a svetlo Ducha Svätého pre naše dnešné stretnutie! Duchu Svätý, voved' nás do Ježišovho srdca, ponáraj nás do lásky jeho srdca. Nebeský Otče, iba ty poznáš srdce svojho milovaného Syna a pozná ho ten, komu to chceš zjaviť. Prosíme ťa, daj nám túto milosť, aby sme spoznali a prijali lásku Ježišovho srdca – aby v nás a cez nás prúdil tvoj život! Blahoslavená Matka Celesta, oroduj za nás, prihováraj sa za nás a buď s nami. Amen.*

Prežívame mesiac jún, ktorý je zvlášť zasvätený úcte Najsvätejšieho Ježišovho Srdca. Matka Celesta žila v období, kedy táto úcta k Ježišovmu Srdcu bola veľmi živá. Počiatok tejto úcty je hlboko biblický. V Starom zákone - ktorý našiel svoje naplnenie v Novom zákone. Sv. Ján apoštol je prvým ctiteľom Najsvätejšieho Srdca a patrónom úcty k Ježišovmu Srdcu. Kult Najsvätejšieho Srdca sa rozvinul už v prvých storočiach Cirkvi. Písali o ňom sv. Irenej, sv. Gregor Veľký, sv. Bernard, k sv. Augustín, sv. Anzelm, a mnohí iní veľkí cirkevní učiteľia. V 13. stor. sa o ňu veľmi pričínili benediktinky sv. Gertrúda a sv. Mechtilda, sv. Katarína Sienská, potom rehoľa františkánov, jezuitov, dominikánov. Medzi týmito svätými zvlášť vyniká sv. Ján Eudes, (otec, učiteľ a apoštol kultu Najsvätejšieho Srdca) a potom samozrejme sv. Magita Mária Alacoque (+1690), vďaka ktorým sa úcta rozšírila na celú Cirkev. Každý svätý je ovplyvnený svojou dobou, pričom vnáša aj niečo nové, dar, pre budúce generácie. Aj pohľad bl. Márie Celesty na Ježišovo Srdce, jej láska, môže byť pre nás obohacujúcim impulzom pre náš každodenný život.

V prvej časti nášho dnešného stretnutia si povieme o vzťahu Márie Celesty k Ježišovmu srdcu na pozadí vybraných bodov katechizmu katolíckej Cirkvi. A v druhej časti to budú texty Márie Celesty v kontexte niektorých litániových invokácií k Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu.

1. Pod Kristovým srdcom sa rozumie Sväté písmo, ktoré odhaľuje Kristovo srdce.²

Takto sv. Tomáš Akvinský jasne a výstižne hovorí kde a ako môžeme poznávať Kristovo srdce, kde sa ho môžeme takpovediac „dotknúť“. V januári a februári sme na našich stretnutiach hovorili o Božom slove, o jeho sile v našom živote, v živote bl. Márie Celesty. Keď čítame Božie slovo, keď ho počúvame pamätajme, že za slovami je ukrytý sám Boh, jeho srdce bijúce láskou k nám. „Keď počúvame Božie slovo, našimi ušami prechádza slovo Boha a Kristovo telo a krv.“³

➤ *Otec vám úplne odovzdal seba samého, keď daroval svetu svoje Slovo. Preto máte v evanjeliu všetko, čo je cesta, pravda a život.*⁴ Celý Ježiš sa nám dáva vo svojom Slove, tu nám dáva celé svoje srdce!

2. Ježiš nás počas svojho života, svojej agónie a svojho umučenia všetkých a každého osobitne poznal a miloval a vydal sám seba za každého z nás: Boží Syn „ma miloval a vydal seba samého za mňa“ (Gal 2, 20). Všetkých nás miloval ľudským srdcom. Preto najsvätejšie Ježišovo srdce, prebodnuté za naše hriechy a pre našu spásu sa považuje za hlavný znak a symbol... tej lásky, ktorou božský Vykupiteľ neprestajne miluje večného Otca a všetkých ľudí.“⁵

Tento bod katechizmu je citátom z encykliky pápeža Pia XII o Ježišovom srdci: *Haurietis aquas. Ešte raz si ho pomaly prečítajme a hlavne precítme: Ježiš nás všetkých a každého osobitne poznal a miloval a vydal sám seba za každého z nás... Všetkých nás miloval ľudským srdcom. Každý z nás je Ježišom osobitne poznaný a milovaný! On ZA MŇA vydal seba samého! Miloval ma a miluje ľudským srdcom, srdcom ktoré je plné citov, túžob, ktoré je celé pre mňa!*

Ak by sme chceli urobiť súhrn myšlienok, slov, ktoré zapísala Mária Celesta počas celého svojho života, ak by sme mali jednou vetou zhrnúť jej poslanstvo Cirkvi a dnešným ľuďom – čiže nám, myslím si, že by to boli tieto slová: **Boh je láska a miluje ťa!**

¹ Porov. M. Celesta, Meditácie na Pôstne obdobie, s. 149

² Sv. Tomáš Akvinský; KKC 112

³ Sv. Hieronym; Benedikt XVI, Verbum Domini 56

⁴ Mária Celesta, Rozhovory s. 133

⁵ KKC 478

Som presvedčená, že toto by nám dnes povedala, pretože toto nám hovorí cez svoj život, cez svoje texty ktoré máme. Mária Celesta sa podelila s nami svojou skúsenosťou a ako naša skutočná priateľka, sestra a matka nás vedie k našej osobnej skúsenosti Božej lásky.

Každému z nás patria slová, ktoré Ježiš povedal Márii Celeste:

➤ *Milujem ťa nekonečnou láskou. Pozri, s akým zaľúbením a dobrotou ti ju preukazujem. Netúžim po ničom inom, ako obdarovať ťa ňou, moja drahá a milovaná nevesta.*⁶

„Oveľa dôležitejšie je uvedomiť si, ako veľmi nás Boh miluje, než to, ako veľmi ho milujeme my.“⁷

➤ *Ježiš môjho srdca, tvoja božská láska, ktorou si ma miloval, zrodila v mojom srdci lásku k tebe.*⁸

Toto chce Ježiš „dosiahnuť“ aj v našom živote: Miluje nás a bude nás milovať, a bude robiť všetko preto - aby naše srdcia milovali, aby jeho láska bola v nás, aby sme „ochoreli“ na Lásku k Ježišovi. A buďme si istí, že v tomto úsilí nikdy nepoľaví, nikdy neprestane, nikdy sa neznechutí!

Myslím, že všetci poznáme hádam najslávnejší výrok sv. Augustína: Nespokojné je moje srdce, Bože, kým nespočinie v tebe. Pápež Benedikt XVI vo svojej kázni na slávnosť Zjavenia Pána veľmi nádherne povedal, že nielen moje, naše srdce je nespokojné, ale aj Božie srdce je nespokojné! Ak sv. Augustín prežil vo svojom živote tak veľkú nespokojnosť, akú nespokojnosť prežil Boh a akú ďalej vo vzťahu k nám prežíva?

„Nielen my, ľudské bytosti sme nespokojní. Aj Božie srdce je nespokojné vo vzťahu k človeku. Boh nás očakáva, vyhľadáva nás. Aj on je nespokojný, kým nás nenájde. Boh je vo vzťahu k nám nespokojný, vyhľadáva ľudí, ktorí sa nechajú osloviť jeho nespokojnosťou, jeho láskou k nám, ktorí mu umožňujú, aby ich hľadajúci Boh v ich srdci oslovil.“⁹

? A ja? Nechávam sa osloviť Božou nespokojnosťou voči mne a umožňujem Bohu, aby ma hľadal a nachádzal?

3. Cirkev sa zrodila najmä z Kristovho úplného sebadarovania za našu spásu, ktoré anticipoval v ustanovení Eucharistie a uskutočnil na kríži. „Začiatok a vzrast [Cirkvi] naznačujú krv a voda, ktoré vyšli z otvoreného boku ukrižovaného Ježiša.“ „Lebo z boku Krista zosnulého na kríži sa zrodilo obdivuhodné tajomstvo [sviatosť] celej Cirkvi.“ Ako bola Eva utvorená z boku spiaceho Adama, tak sa Cirkev zrodila z prebodnutého srdca Ježiša Krista zosnulého na kríži.¹⁰

Cirkev sa zrodila z prebodnutého srdca Ježiša Krista zosnulého na kríži! A kto je Cirkev? Ja a ty, my všetci – sme sa zrodili z prebodnutého srdca Ježiša Krista!!! Zo všetkých Ježišových rán - z tejto rany srdca - plynie pre nás pokoj, uzdravenie, život... Zrodili sme sa z rany Božieho srdca – z lásky. Z tejto rany srdca prúdi na nás jeho voda a krv – ktoré sú znakom sviatostí, v ktorých sa nám Ježiš neustále dáva, ponára do svojej lásky! Pime lásku z Ježišových rán, pime lásku z rany jeho srdca, z brány milosrdenstva, ktorá sa nikdy nezatvorí, ktorá je vždy pre nás otvorená!

Ježiš si aj po svojom zmŕtvychvstaní ponechal svoje rany, nie ako výčitku, ale ako nezmazateľný dôkaz svojej lásky. Jeho rany sú pre nás bránou cez ktorú On prichádza k nám a my k nemu. Otec sa na nás pozerá skrze tieto Ježišove rany! Láska, ktorou nás Ježiš vykúpil je našou najväčšou hodnotou. Boh nás súdi tak, že nás miluje! Jeho rany nás súdia, chcú preliať v nás lásku. Ak túto lásku prijímame, prechádzame už teraz zo smrti do života!

Srdcom viery je veriť v lásku Boha ku mne! Verím v jeho lásku, nie v moju! Spása nespočíva v tom, že ja milujem Boha, ale že Boh miluje mňa! Láska, akú má Boh ku mne nie je len láskou voči mne ale láskou vo mne, preto mi dáva svojho Ducha aby miloval vo mne a skrze mňa aj iných!

4. Ľudské srdce je ťarbavé a zatvrdnuté. Je potrebné, aby Boh dal človekovi nové srdce. Obrátenie je predovšetkým dielom milosti Boha, ktorý spôsobuje, že sa naše srdcia vracajú k nemu: „Obráť nás, Pane, k sebe a vrátíme sa“ (Nár 5, 21). Boh nám dáva silu začať znova.

⁶ Mária Celesta, Rozhovory s. 64

⁷ Pápež František, Tvít 3. 9. 2017

⁸ Bl. Mária Celesta, Autobiografia, s. 59

⁹ Benedikt XVI, 6. 1. 2012

¹⁰ KKC 766

Keď naše srdce objaví veľkosť Božej lásky, je otrasené hrôzou a ťarchou hriechu a začína sa báť, aby neurazilo Boha hriechom a nebolo od neho odlúčené. Ľudské srdce sa obracia, keď hľadá na toho, ktorého naše hriechy prebodli.¹¹

Boh v Ježišovi splnil svoje slovo, ktoré dal prorokovi Ezechielovi: Dám vám nové srdce a nového ducha vložím do vás; odstránim z vášho tela kamenné srdce a dám vám srdce z mäsa.¹²

Iba veľkosť Božej lásky dokáže nami otriasť, pohľad na toho, ktorého naše hriechy prebodli! Ak naše srdce je stále ťarbavé a zatvrdnuté, nechápavé... potrebujeme hľadiť na srdce – prebodnuté srdce Ježiša. Potrebujeme „vstúpiť“ do vnútra tohto srdca. Boh nám v Ježišovi dáva nové srdce – dáva nám svoje srdce, aby sme milovali jeho srdcom.

Aj Matka Celesta sa cítila ako bezduchý, tvrdý mramor, vnímala svoje kamenné srdce. Takto píše svoje osobné vyznanie:

➤ *Je pravda, že ťa milujem láskou všetkých serafínov a všetkých nebeských duchov, ale to preto, že ty si ma miloval prvý. Kým som bola predtým, ako si sa začal prihovárať môjmu srdcu? Bola som len bezduchým, tvrdým mramorom. Ale keď si sa prihovorel mojej duši, dal si mi ducha života. Mój milovaný, v plameni tvojej nekonečnej lásky si v mojej hrudi rozpálil živý plameň tvojej čistej lásky.¹³*

V meditáciách na obdobie cez rok čítame nasledujúce slová. Všimnime si, aký dôraz kladie na to, čo pre nás Ježiš urobil, čo urobil a robí pre každú dušu, pre každého človeka:

➤ *S obdivom hľad' na toto Srdce, ktoré horí láskou. Opýtaj sa ho, prečo sa takto prestrojil, prečo sa zahalil do poníženosti, a dozvieš sa, že ti chce opäť darovať nebeské kráľovstvo, ktoré si stratila. Stal sa chudobným, aby si ty mohla vlastniť nebeské bohatstvo. Ponižil sa a prijal potupu, aby si ty mohla vystúpiť do nebeských výšin. Nemyslí na svoju námahu a bolesť, ba vôbec nemyslí na seba, pretože je zamilovaný do tvojho srdca. Jediné, čo chce, je milovať ťa, spasíť ťa a dať ti svoje bohatstvo. Zoblíkol sa, aby zaodel teba. Ponižil sa, aby získal tvoje srdce. Zostúpil z neba a stal sa pútnikom, pretože ťa miluje až do krajnosti. A čo ty, na čo myslíš, čo robíš? Prečo si tak málo ceníš jeho nesmiernu lásku?¹⁴*

Všetko čo pre nás Ježiš urobil, je zhrnuté v slovách: pretože je zamilovaný do tvojho srdca! Pretože Boh je zamilovaný do môjho srdca, pre mňa prijal ľudské telo, pre mňa sa stal chudobným, ponižil sa, zostúpil z neba... Burcujúca a provokujúca je aj otázka na konci. Kladie ju predovšetkým sebe, urobme aj my to čo ona, pýtajme sa seba: A čo ty, na čo myslíš, čo robíš? Prečo si tak málo ceníš jeho nesmiernu lásku? Je iba na nás, na každom z nás, či si dovoľíme vstúpiť do srdca...

5. Jediné Kristovo srdce, ktoré pozná hĺbku lásky svojho Otca, mohlo nám zjaviť priepasť jeho milosrdenstva takýmto jednoduchým a krásnym spôsobom (v podobenstve o márnoträtom synovi, ktorého stredobodom je milosrdný otec).¹⁵

Ježiš nás vovádza do hĺbín lásky, vedie nás k Otcovi, pretože iba On, jedine jeho srdce pozná hĺbku lásky svojho Otca a zjavuje nám priepasť jeho milosrdenstva!

Ježiš nám hovorí o Otcovi ako opravdivý Syn. Keď Ježiš hovorí : Abba, vyznáva svoj výnimočný a blízky vzťah k Otcovi - čo bolo v myslení židov neprijateľné, aby takto sa obracali na Boha. Toto oslovenie ale tiež vyjadruje hlbokú úctu a rešpekt. Kard. Ratzinger v knihe Boh Ježiša Krista, napísal: „Bez Ježiša by sme nevedeli aký Otec je naozaj! Treba nám Ježišovi veľmi poďakovať, poďakovať, že prišiel nám zjaviť Otca, že zjavil nám jeho lásku“.

V zrkadle Ježišovej postavy spoznáваме, kto a aký je Boh: Cez Syna nachádzame Otca. „Kto vidí mňa, vidí Otca,“ hovorí Ježiš vo večeradle Filipovi, ktorý ho prosil: „Ukáž nám Otca.“ (Jn 14,8n) Aj my stále hovoríme Ježišovi: „Pane, ukáž nám Otca,“ a odpoveďou je vždy Syn: Cez neho, iba cez neho sa učíme spoznávať Otca.¹⁶

Keď nás Ježiš vovádza do svojho Srdca, tam nás učí volať: Otče! A zo svojho Srdca vlieva do nášho srdca svoj hlboký, blízky vzťah s Otcom! Keď som s Ježišom, som zároveň vo vzťahu s Otcom! Aj vtedy, keď to nevnímam, necítim.

¹¹ KKC 1432

¹² Ez 36, 26

¹³ M. Celesta, Rozhovory duše s Ježišom, s. 75

¹⁴ Bl. Mária Celesta, meditácie na obdobie cez rok, s. 49

¹⁵ KKC 1439

¹⁶ Benedikt XVI, Ježiš Nazaretský, Otče náš

Otca môžeme poznávať len tak, že naša hlava bude „spočívať“ na Ježišom Srdci, tak ako milovaný učeník počas poslednej večere. Origenes povie: „Keď chceme pochopiť tajomstvo ukryté v Ježišových slovách, teda tajomstvo Otca, treba nám spočinúť na jeho Srdci. A keď budeme počuť bitie jeho Srdca, budeme počuť Otcove srdce“. Ježiš nás vedie, uvádza do vzťahu s Otcom. Otec je v Ježišom živote stále prvý. A keď nás učí modlitbu „Otče náš“, od samého začiatku nás sústreďuje na jeho prítomnosti. Ježiš nás učí takú modlitbu, ktorej cieľom nie je moje „ja“, moje myslenie... ale prvý je Otec, jeho prítomnosť. Vtedy, keď vidím jeho, vidím aj seba. Ale keď vidím iba seba, nevidím ani jeho. Čím viac poznávam Otca, tým viac poznávam aj seba.¹⁷

...

V prvej časti sme si priblížili vybrané body katechizmu v zostavení so slovami Matky Celesty, a ďalej pokračujeme v našej téme. Prizrieme sa niektorým slovám Márie Celesty v kontexte niektorých litániových invokácií k Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu. Matka Celesta samozrejme nepoznala litánie k Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu tak ako ich poznáme my dnes. Litánie boli schválené až pápežom Levom XIII v roku 1899. Ale v slovách ktoré zapísala (či už to boli Ježišove slová alebo jej rozjímanie), nachádzame „jej litániove invokácie“.

1. Ježišovo Srdce – Srdce Otca
2. Ježišovo Srdce – brána lásky
3. Ježišovo Srdce – kniha múdrosti
4. Ježišovo Srdce – naša pokladnica
5. Ježišovo Srdce – tiché a pokorné
6. Ježišovo Srdce – nádherný príbytok lásky
7. Ježišovo Srdce – plné všetkých duší
8. Ježišovo Srdce – príbytok pokoja a spoločenstvo svätých

1. Ježišovo Srdce – Srdce Otca

Srdce Ježišovo, srdce Syna večného Otca
Srdce Ježišovo, v ktorom má Otec zaľúbenie,

➤ *Chcel som vám zjaviť najvyššie tajomstvo: ja som srdcom Otca, ktoré poslal na svet, aby svojim stvoreniam odhalil pravdu o sebe samom... Srdcom Otca je jeho božské Slovo. Toto srdce bolo od večnosti celým jeho potešením, láskou a šťastím. V ňom, na jeho nepreniknuteľnej veľkosti, umiestnil trón svojej dobroty... Otec ma poslal na svet, a tak dal ľuďom svoje srdce ako vzor – vzor pravdy... Prejavom jeho dokonalosti bola bezhraničná láska. Z lásky preukázal svojim stvoreniam milosrdenstvo, pomohol im v ich biede a nevedomosti a láskavo ich vykúpil.¹⁸*

Teraz pred Najsvätejšou Sviatosťou môžeme s odvahou povedať, že je pred nami Otcovo srdce - Ježiš. Môžeme počuť Otcove slová: hľa, pre vás je moje Srdce! A to sa deje pri svätom prijímaní - skutočne prijímame Ježiša, prijímame Otcovo srdce!

➤ *Ježiš v každom okamihu svojho života s úctou a láskou hľadel na svojho Otca, modlil sa k nemu za všetkých ľudí a slúžil mu namiesto nich.¹⁹*

Ježiš nám celým svojim životom, svojim utrpením, smrťou a zmŕtvychvstaním zjavil lásku Otca, jeho dobrotu, zjavil nám jeho srdce, jeho vzťah voči každému z nás. Prvou litániovou invokáciou je zvolanie: Srdce Ježišovo, srdce Syna večného Otca. Ježišovo srdce je srdcom Syna Otca. Ježiš je Synom, je milovaným Synom Otca. Možno nám príde na um otázka, prečo si uctievať Ježišovo srdce? Načo je dobrá táto pobožnosť? A možno máme aj iné námietky. Tých argumentov, prečo si uctievať Ježišovo srdce je možno viac, ale poviem iba jeden: Približujúc sa k Ježišovmu srdcu, srdcu Syna – učíme sa byť synmi, dcérami. V krste sme sa nimi už stali, ale stále potrebujeme, učiť sa žiť ako synovia a dcéry, pretože naša mentalita je často otrocká.

Služime Bohu s radosťou alebo iba z povinnosti? Vnímam prikázania ako obmedzenia mojej slobody, alebo ako dar pre moje dobro? Vnímam Boha ako niekoho mi veľmi blízkeho, kto sa o mňa zaujíma, alebo je pre mňa iba zriedkavým „hostom“?

¹⁷ K. Wons; Otče náš

¹⁸ M. Celesta, Rozhovory duše s Ježišom, s. 131- 132

¹⁹ M. Celesta, Meditácie cez rok, s. 55

Ježiš nám chce dať svoje srdce, aby sme žili ako synovia ako dcéry, lebo my nimi naozaj sme, ale máme sa nimi stávať viac a viac! Vstúpenie na túto cestu stávania sa synom a dcérou je kľúčovým rozhodnutím pre celý náš život, pre všetky naše postoje, pohľad na seba, na Boha aj druhých!

2. Ježišovo Srdce – brána lásky

Srdce Ježišovo, dom Boží a brána do neba
Srdce Ježišovo, prameň života a svätosti

➤ *Ježišu, moja ukrižovaná Láska, potom, ako si odovzdal ducha a zomrel, prebodli tvoje srdce kopijou. Dovolil si to, pretože chceš, aby sme vošli cez túto bránu lásky a zmocnili sa Božích pokladov. Preto na nás z tvojho srdca prúdi tvoja vzácna krv, ktorá ešte zostala v tvojom tele. Obdivuhodné!*²⁰

➤ *V jedno nedeľné ráno som pristúpila k svätému prijímaniu. Keď som prijala svätú hostiu, ukázal sa mi náš Pán Ježiš Kristus s prebodnutým bokom. Prijal ma do svojho božského Srdca a povedal mi: „Vojdi do tejto rany a ja ťa obmyjem a očistím zo všetkých tvojich hriechov.“*²¹

Ježišovo srdce prijímame v každej eucharistii! Toto je poznanie a skúsenosť mnohých svätých. Sv. Alfonz v novéne k Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu hovorí: Kiež by sme mohli pochopiť lásku, ktorá horí v Ježišovom Srdci voči nám! Táto láska ho pohla, aby s nami prebýval v Najsvätejšej sviatosti ako tróne lásky. V nej sa skrýva pod spôsobom chleba uzavretý do svätostánku, zbavený majestátu, nehybný, zbavený užívania zmyslov, tak, aby sa videlo, že tu nič iné nerobí, iba miluje. Láska chce byť stále s milovaným. A preto Pán Ježiš zostal s nami v Najsvätejšej sviatosti... Ostal s nami, lebo jeho Srdce nemohlo znieť myšlienku, žeby mal od nás odísť. Láska ho prinútila, aby sa stal pokrmom našich duší, aby sa s nami spájala a zjednocovala, aby vytvoril z nášho a jeho Srdca jedno: „Kto je moje telo, ostáva vo mne a ja v ňom.“ Najmilšie Srdce Ježišovo je prameňom všetkých sviatostí, ale najmä sviatosti Lásky.²²

Sv. Alfonz de Liguori bol horlivým propagátorom tejto úcty. Od Svätej stolice dostal súhlas svätých sviatok Božského Srdca vo svojej diecéze svätej Agaty dei Goti; okrem toho zložil prvú novénu k Najsvätejšiemu Srdcu!

➤ *Ja ťa nosím ako dieťa v mojom lone a mojom srdci. Všimni si, že z neho vychádzajú plamene a ustavične horí, a horia tiež duše, ktoré v ňom žijú skrze zjednotenie v láske. V týchto plameňoch sú očistené všetky škvrny hriechov, ktorých sa zo slabosti dopustili moji milovaní priatelia.*²³

Keď dovoľíme Kristovi, aby nás objal vo svojom Srdci, prijal doň, tak sa staneme novým, čistým človekom. Aká tajomná je hĺbka jeho lásky. Srdce je symbolom tejto lásky. Máme byť nielen pozorovateľmi, ale vojsť a byť účastníkmi tejto skutočnosti, ktorú symbolizuje srdce. Sama M. Celesta zažila, že láska, ktorou nás Boh miluje, rodí v človeku lásku k Nemu aj k blížnemu. Pripomínajme si často: Ježiš ma nosí vo svojom Srdci – On sám to povedal! Ako ľahšie by sa nám životom kráčalo, keby sme mali pevnú dôveru a vieru, že je to naozaj tak, On ma nosí vo svojom lone a vo svojom Srdci!

3. Ježišovo Srdce – kniha múdrosti

Srdce Ježišovo, v ktorom sú všetky poklady múdrosti a poznania

➤ *Ó, Slovo Otca, tvoje Božské Srdce je lonom pre moje srdce. Je pre mňa najpriehľadnejším zrkadlom, v ktorom sa dá všetko prečítať. Je nekonečnou knihou obsahujúcou múdrosť všetkých učiteľov. Ó, kniha, stará a stále nová, túžim ťa mať vždy mocne privinutú k môjmu srdcu. Ty si mojím šťastím, srdce môjho milovaného!*²⁴

Ježišovo srdce je knihou všetkej múdrosti. On je Božou Múdroťou.²⁵ V osobe Ježiša Krista Boh zjavil pravú múdrosť paradoxným spôsobom. Ona sa dáva nie múdrym a učeným, ale maličkým.²⁶ Kresťanská múdrosť sa nezískava ľudskou námahou, ale zjavením Otca, je Božím darom, a Duch Svätý ju udeľuje tým ľuďom, ktorí sa mu dajú poučiť!²⁷ Prichádzajme k Ježišovmu Srdcu a vyprosujme si dar pravej múdrosti!

²⁰ M. Celesta, Meditácie na Pôstne obdobie, s. 149

²¹ M. Celesta, Autobiografia, s. 34

²² Sv. Alfonz Mária de Liguori, Posvätné čítanie – spomienka Eucharistického Srdca Ježišovho, s. 40- 41

²³ M. Celesta, Rozhovory duše s Ježišom, s. 119

²⁴ M. Celesta, Rozhovory duše s Ježišom, s. 29

²⁵ Porov. :1 Kor 1, 24. 30

²⁶ Porov.: Mt 11, 25

²⁷ Porov.: 1 Kor 2, 10- 16; 12, 3; Ef 1, 17

4. Ježišovo Srdce – naša pokladnica

Srdce Ježišovo, z ktorého plnosti my všetci sme čerpali

➤ *Dnes ráno po svätom prijímaní sa mi zdalo, že ťa vidím v mojom srdci, ako mi prejavuješ veľkú lásku; vzal si všetky moje čisté úmysly a všetky činy, ktoré som pre teba vykonala, a s veľkým zaľúbením si ich vkladal do tvojho srdca. Všetky nedokonalosti, ktorých som sa pri týchto svojich skutkoch zo slabosti dopustila, si pozbieral a položil do hlbokej jamy pod tvojimi nohami. Dal si mi pochopiť, že vo svojej láske si ich úplne zničil a nebudeš na ne hľadiť ani ich pripomínať, pretože tá jama pod tvojimi nohami predstavuje tvoje milosrdenstvo. Vo svojom srdci si však zachoval aj najdrobnejšie skutky mojej lásky, aby si ukázal, že moja láska nadobúda pred tvojou tvárou hodnotu vďaka tvojej nesmiernej добрote.²⁸*

Je to nádherné, že Ježiš si vo svojom srdci zachováva všetky moje aj najdrobnejšie skutky lásky! Nič nebude zabudnuté, nepovšimnuté! Táto pravda by mala byť zdrojom našej veľkej radosti a aj vnútornej slobody v konaní dobra. Aj keď nie sme videní ľuďmi, sme videní a odmenení samým Bohom! A tak ako Boh nezabudne na dobro a lásku, ktorú sme konali, zabudne na zlo, ktoré sme ponorili do jeho milosrdenstva! Ale nielen to! Všetko si môžem vziať, privlastniť z Ježišovho srdca! Je to pokladnica všetkých milostí.

➤ *Ježišu, moja ukrižovaná Láska, potom, ako si odovzdal ducha a zomrel, prebodli tvoje srdce kopijou. Dovolil si to, pretože chceš, aby sme vošli cez túto bránu lásky a zmocnili sa Božích pokladov.*

Ježiš chce, aby sme vošli cez bránu lásky (cez jeho otvorené Srdce) a zmocnili sa Božích pokladov! Máme si osvojiť, privlastniť to, čo pre nás získal!

5. Ježišovo Srdce – tiché a pokorné

Srdce Ježišovo, trpezlivé a veľmi milosrdné

➤ *Uč sa od toho, ktorý hovorí: „Učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom“ (Mt 11, 29). Ježišu, nehovoriš, aby som sa od teba naučila robiť veľké veci a konať zázraky, ale chceš, aby som sa od teba naučila byť pokornou, ako si bol ty. Bože môj, iba od teba očakávam božskú čnosť pokory, pretože sama osebe som pyšná. Moje občasné úkony pokory sa prejavujú iba v slovách, ale v srdci zostávajú stále povýšenecká a pyšná.²⁹*

➤ *Nech je vaše srdce zjednotené s mojím Božským Srdcom, aby ste skutočne boli pokorné a mierne srdcom.³⁰*

Ježiš výrazne v evanjeliu hovorí, čo sa máme od neho učiť. Matka Celesta trošku s humorom dodáva: Nehovoriš, aby som sa od teba naučila robiť veľké veci a konať zázraky, ale chceš, aby som sa od teba naučila byť pokornou, ako si bol ty. A pritom sama v pravde uznáva, že pyšná. Ježiš nám pomáha byť pokornými – čím viac sa zjednocujeme s jeho srdcom, stávame sa skutočne pokornými. Na inom mieste Matka Celesta poznamenáva, že čnosť pokory nám z neba priniesol Ježiš, prišiel, aby nás naučil pokore, aby nám ukázal, kto je skutočne veľký a ako Boh hodnotí veľkosť človeka. Ježišovou najlepšou učeníčkou bola Mária, jeho Matka – pokorná Pánova služobnica.

Boh je Pokora, povedal sv. František. A preto určite je prítomný v ľuďoch pokorného srdca, ktorým udeľuje svoju milosť. Ježiš aj Márii Celeste povedal:

➤ *Vďaka tvojej pokore a čistote je mi v tvojom srdci dobre ako v nebi.³¹*

Keď nám Ježiš hovorí, aby sme sa učili od neho byť pokornými, chcime sa učiť, majme túto túžbu. Vtedy naše srdce bude hlbokou dolinou, ktoré on naplní svojimi milosťami, svojou prítomnosťou a bude mu dobre v našom srdci, bude mu dobre, lebo nájde v nás nebo!

²⁸ M. Celesta, Rozhovory duše s Ježišom, s. 121

²⁹ M. Celesta, Meditácie cez rok, s. 73

³⁰ Regula: Pokora a miernosť srdca

³¹ M. Celesta, Rozhovory, s. 121

6. Ježišovo Srdce – nádherný príbytok lásky

Srdce Ježišovo, horiace ohnisko dobročinnnej lásky

➤ *Celý život chcem prežiť v srdci svojho milovaného ženicha Ježiša a v ňom konať všetky svoje skutky. Do jeho srdca vkladám svoj rozum, vôľu a pamäť, svoje telo, zmysly, životné túžby aj svoju námahu. Do tohto nádherného príbytku lásky sa chcem zamknúť na celú večnosť.*³²

Matka Celesta nazýva Ježišovo Srdce nádherný príbytok lásky, v ňom túži prebývať celý život, očami duše ho vidí ako krásny, postavený z lásky a láskou ozdobený. Človek veľmi túži prebývať v Ježišovom srdci, ale ešte viac sám Ježiš po tom vrúcne túži!

Čo znamená prebývať v Ježišovom srdci? – postaviť do centra svojho života Lásku. Srdce znamená lásku, ktorú človek zažíva. Toto je naša spiritualita a tiež spiritualita sv. Alfonza. Sme tu na to, aby všetci pamätali na večnú lásku, ktorou ich Boh miluje, a máme nezanedbať žiadnu možnosť a prostriedok na to, aby Boha všetci milovali.“ Takže v centre je láska, pripomínanie lásky, pamätanie na lásku a predo všetkým život v láske, sprítomnenie lásky. Bývať v Ježišovom srdci – to je žiť v láske. „Bývať“ znamená - prebývať, nielen na chvíľu vojsť a vyjsť, ale zostať a zapustiť korene. To je – dovoliť, aby sme nasiakli atmosférou Ježišovej dobroty a jeho vlastnosťami. Sv. Pavol píše, že v Bohu žijeme, hýbeme sa a sme. Teda inak povedané, v láske žijeme, hýbeme sa a sme, čiže v Ježišovom Srdci žijeme, hýbeme sa a sme - to znamená - bývame.

7. Ježišovo Srdce – plné všetkých duší

Srdce Ježišovo, kráľ a stredisko všetkých srdc

V jeho srdci nikdy nie sme sami – keď tam vojdeme – budeme počuť tlkot všetkých duší, ktoré Ježiša milujú, všetkých duší, ktoré on stvoril a vykúpil. Tam bude ponorené spolu s nimi aj naše srdce. Ak sme pozorne počúvali texty o ktorých sme rozjímali na našich stretnutiach, vidíme, že vždy, keď sa Matka Celesta približuje k Ježišovi, nikdy nie „iba“ s Ježišom. Aj keď prežíva s Ježišom chvíle veľkej dôvery, Ježiš jej kladie na srdce druhých, vedie ju k iným dušiam. To je pre ich vzťah veľmi charakteristické, a to platí aj o nás. Nikdy pred Bohom neutečieme, a tak isto, nikdy nemôžeme žiť v úplnom odosobnení od iných. Aj keby sme roky prežili ako pustovníci, naše srdce musí byť „plné ľudí“, čiže tých, ktorí sú v Ježišovom srdci.

Sám Ježiš nás pozýva, aby sme vstúpili do jeho srdca, tam nás očakáva, tam nám dáva lásku, ktorá nie je z nás, tam sa učíme milovať – a táto „škola“ trvá celý náš život! Toto od nás očakáva a po tom túži. K tomu pozýva nás všetkých:

➤ *Dnes ráno ťa mimoriadnym spôsobom pozývam do môjho srdca a túžobne ťa očakávam. Chcem, aby si sa v ňom zasnúbila so všetkými dušami, ktoré sú v mojej Cirkvi, ako aj s tými, ktoré ešte nie sú v jej lone. Túžim, aby si ich milovala rovnakou láskou, akou ich ja vrúcne milujem... V tvojom srdci som počula tlkot všetkých srdc, ktoré ťa milujú. Boli v ňom vyryté všetky duše, ktoré si stvoril a vykúpil, a spolu s nimi tam bolo aj moje srdce stopené s nimi... Zdá sa mi, že každý úd tvojho mystického tela je spojený s mojím srdcom, Ježišu môj. V mojom srdci spojenom s tvojím srdcom nosím vyrytý obraz všetkých duší – mojich blízkych. Môj Pane, od chvíle, keď som sa s nimi zasnúbila v tvojom Božskom srdci, ustavične trpím bolesťou lásky a môj duch bez prestania volá k tebe prosebným hlasom o spásu ich duší*^{33, 34}

„Túžim, aby si ich milovala rovnakou láskou, akou ich ja vrúcne milujem – z celého srdca“. Je to vôbec možné? Pápež Benedikt XVI. pripomína, že „Duch Svätý je vnútornou silou, ktorá zosúladuje naše srdcia s Kristovým srdcom a podnecuje ich, aby milovali bratov tak, ako ich miloval on, keď sa sklonil, aby umyl učenikom nohy (porov. Jn 13, 1 - 13), a najmä keď dal svoj život za všetkých (porov. Jn 13, 1; 15, 13). Matka Celeste ide ďalej, a tvrdí, že naše srdce môže byť nielen zosúladené s Ježišovým, ale môže sa uskutočniť „transplantácia, Ježišovho Srdca do nášho vnútra, aby sme milovali jeho srdcom tak radikálne ako on, aj napriek našej obmedzenosti a krehkosti. Vtedy sa každé gesto lásky stáva sviatosťou Božej lásky, lebo naša láska bude mať v sebe čosi oveľa hlbšie.

Poznáme, ale aj nepoznáme mená tých, ktorí ešte nespoznali krásu bývania v Ježišovom srdci. Týchto všetkých bratov a sestry môžeme a máme prinášať do jeho srdca.

³² M. Celesta, Meditácie cez rok, s. 115- 116

³³ Porov.: Gal 4, 6.

³⁴ M. Celesta, Rozhovory duše s Ježišom, s. 39- 40

Vždy, keď prijímame Ježiša vo svätom prijímaní do svojho vnútra, čiže keď vchádzame do jeho Srdca, on chce, aby sme tam nešli sami, ale duchovne vzali so sebou tých všetkých, o ktorých je ustarostené naše ľudské srdce, ale o ktorých je ustarostené aj Božie srdce. Na našom poslednom stretnutí sme si povedali o pripútaní hriešnikov k Ježišovmu srdcu! Pokračujme v tom aj ďalej. Pripútajme seba - aj našich blízkych, našich stratených, poblúdených, slepých a chorých bratov a sestry:

➤ *Teraz ťa naučím, ako môžeš pripútať k môjmu srdcu hriešnikov, ktorí ti sú zverení. Keď ma budeš prijímať v Najsvätejšej sviatosti, neodvolateľne sa mi odovzdaj a obetuj môjmu srdcu svoju vôľu aj celú svoju osobu, spoj ju s vôľou všetkých mučeníkov, ich krv spoj s mojou najdrahšou krvou; spoj ju tiež so srdcami všetkých, ktorí ma milovali a milujú, so srdcom mojej Matky, a napokon so srdcami zatvrdilých hriešnikov. Zviaž ich s mojím srdcom a obmy ich mojou krvou, a tak ich predstav môjmu Otcovi.*

8. Ježišovo Srdce – príbytok pokoja a spoločenstvo svätých

Srdce Ježišovo, slasť všetkých svätých

➤ *Moje srdce je tvojím centrom. Hľa, aké nesmierne dary sú uložené pre teba v tomto príbytku! Nikdy sa nevzdaluj z tejto cely, ktorá je pre teba pripravená. Na kríži som ti dokorán otvoril jej dvere a od tej chvíle som ti daroval do nej voľný prístup. V nej nájdeš svoju radosť – v čase aj vo večnosti. Tam nájdeš tvoj pokoj uprostred úzkosti tohto života; v starostiach a prenasledovaní – útočisko; v čase pokušení a sklúčenosti – posilu. Tam nájdeš tvojich priateľov a mojich milovaných vždy, keď budeš potrebovať ich potešenie. Tam sa budeš radovať z ich spoločnosti a tešiť sa, bez slov, z oblažujúceho spojenia s mojimi svätými v pokoji, akého niet na svete uprostred pozemských záležitostí. Tam sa nachádza nekonečné dobro, ktoré presahuje každé ľudské chápanie.³⁵*

Ježiš nám dokorán otvoril svoje srdce a daroval nám doň voľný prístup! Voľný prístup – vo dne v noci, za každých okolností... A hovorí nám, že tam v jeho srdci nájdeme radosť, radosť, ktorá nikdy nepominie, ktorá je večná, tam nájdeme pokoj, útechu, posilu, tam nájdeme tých, ktorí sa už naveky radujú zo spoločenstva s Bohom!

Ježišovo Srdce – chce biť vo mne!

➤ *Dcéra, vkladám do tvojej hrude moje srdce, aby si svoj život úplne venovala mojím záležitostiam a nemyslela na svoj vlastný duchovný, či dočasný úžitok. Nechcem, aby si odpočívala, ale aby si sa s rovnakou horlivosťou srdca ako moja usilovala, nakoľko len dokážeš a vládzeš, o moju slávu a česť pre dobro duší.³⁶*

Prečo tak veľmi Ježišovi záleží na tom, aby sme prijali jeho srdce, aby sme mu dovolili žiť v nás? Pretože v nás a cez nás chce ďalej uskutočňovať svoje dielo spásy! Ježiš zostal s nami, ale nechce byť iba „vedľa“ nás, chce v nás žiť ďalej život lásky, lásky k Otcovi a všetkým jeho deťom.

➤ *Keď som zotrvala pred Pánom a odovzdávala mu istú potrebu svojich blízkych, Ježiš vzal s úžasnou nežnosťou a láskou do rúk svoje božské srdce ... a povedal mojej duši: Prijmi moje srdce, aby si ma milovala mojou láskou naveky.³⁷*

Ježiš nám hovorí: prijmi, prijmi moje srdce, prijmi moju lásku a všetko čo ti chcem dať! Buďme ľuďmi prijatia, buďme deťmi, ktoré sú totálne prijímajúce. Deti sa nepýtajú, či môžu, či neobťažujú, či si zaslúžia... prijímajú, sajú do seba lásku, nechávajú sa milovať!

Úloha na tento mesiac:

- Poproste Pána o svetlo, čo si zvlášť máte „vziať k srdcu“ z nášho dnešného stretnutia, choďte za tým, čo sa Vás dotklo, dojal. Aká konkrétna výzva z tohto stretnutia vyplýva pre Vás?
- Pomodlite sa pomaly litánie k Božskému Srdcu, s prosbou: Ježišu, pretvor moje srdce podľa svojho srdca!

Sláva Otcu i Synu i Duchu Svätému... Blahoslavená Matka Mária Celesta, oroduj za nás! Všetci svätí a sväté, orodujte za nás!

³⁵ M. Celesta, Rozhovory duše s Ježišom, s. 43

³⁶ M. Celesta, Rozhovory duše s Ježišom, s. 85

³⁶ Mária Celesta, Meditácie na Pôstne obdobie, s. 46 - 47

³⁷ M. Celesta, Rozhovory duše s Ježišom, s. 158